

Rază de soare

AlbAtros

Tu,preacurată rază,
ce mereu cobori din stele,
luminându-mi calea sufletului
ascultă-mi ruga:
Când drumul meu va întâlni
o potecă închisă
luminează-mi simțirea
să o pot străbate până la capăt,
nu-mi trimite fluturi
ce-mi pot îngreuna ieșirea
trimite-mi raza ta curată
și-un gând ce-mi poate
colinda câmpuri pline cu flori ,
să-ți pot urma calea cea sfântă...

Eu port în mine
dimineți senine și zile pline cu soare
ce-mi luminează viața toată
mi-e sufletul un albatros
ce îmi dăruiește
zborul ce-ntretaie zări albastre
cu cer senin
și câmpuri pline de lumină
ce primesc cu voioșie
râuri ce curg lin
chiar dacă zborul îmi este, uneori
îngreunat,zadarnic sau prea plin
de tot felul de obstacole
vreau să strălucesc
precum trandafirii când înfloresc.

Azi am reîntâlnit
din întâmplare,să spunem,
doi ochi frumoși
ce-mpletec în privirea lor
un suflet plin de zâbete
fără de regrete
duioși precum floarea
de nu mă uita
ce înflorește nestingherită
în melodiile sufletul ce le vrea,
și scrinul amintirilor închise
dintr-odată s-a deschis

chiar dacă îmi doresc mereu
să las trecutul să se îngroape,
acele amintiri devin din ce în ce
mult mai aproape
și sufletul mi-l deschide
precum trandafirii în roua unei dimineți...